

DE EUROPESE OMBUDSMAN

De Europese Ombudsman verricht onderzoek naar gevallen van wanbeheer bij instellingen en organen van de Europese Unie, hetzij op eigen initiatief, hetzij op basis van klachten die hem door burgers van de Unie zijn voorgelegd. De Ombudsman wordt door het Parlement voor de duur van de zittingsperiode benoemd.

RECHTSGROND

De artikelen 20, 24 en 228 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

DOELSTELLINGEN

Het ambt van Europese Ombudsman, dat werd ingesteld bij het Verdrag van Maastricht (1992) als een element van het Europees burgerschap, heeft tot doel:

— de burgers beter te beschermen tegen wanbeheer van de instellingen en organen van de Unie;

— en daardoor de transparantie van en democratische controle op de besluitvorming en het bestuur van de EU-instellingen te versterken.

RESULTATEN

Zoals bepaald in het Verdrag, heeft het Parlement het statuut en de taken van de Ombudsman, na raadpleging van de Commissie en met goedkeuring van de Raad, omschreven in een besluit van 9 maart 1994 (PB L 113 van 4.5.1994, blz. 15), gewijzigd bij de besluiten van het Parlement van 14 maart 2002 (PB L 92 van 9.4.2002, blz. 13) en van 18 juni 2008 (PB L 189 van 17.7.2008, blz. 25). De Ombudsman heeft vervolgens zelf de uitvoeringsbepalingen van dit besluit vastgesteld. Verder heeft het Parlement in de artikelen 219 t/m 221 van zijn Reglement de procedures voor de benoeming en het ontslag van de Ombudsman neergelegd.

A. Statuut

1. Benoeming

a. Eisen waaraan de Ombudsman moet voldoen

— in eigen land bevoegd zijn tot uitoefening van de hoogste rechterlijke functies of over de benodigde bekwaamheid en ervaring beschikken voor de uitoefening van het ambt van ombudsman;

— alle waarborgen voor onafhankelijkheid bieden.

b. Procedure

De voordrachten worden toegezonden aan de Commissie verzoekschriften van het Parlement, die beslist over hun ontvankelijkheid. Vervolgens wordt een lijst van ontvankelijke voordrachten

aan het Parlement ter goedkeuring voorgelegd. De stemming is geheim en geschiedt bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen.

2. Mandaat

a. Duur

De Ombudsman wordt na elke Europese verkiezing door het Parlement voor de duur van de zittingsperiode benoemd. Hij of zij is herkiesbaar.

b. Verplichtingen

De Ombudsman

- oefent zijn ambt volkomen onafhankelijk uit in het belang van de Unie en haar burgers;
- vraagt noch aanvaardt instructies van enige instelling of instantie;
- onthoudt zich van handelingen die onverenigbaar zijn met het karakter van zijn ambt;
- mag geen andere politieke, bestuurlijke of beroepswerkzaamheden, al dan niet tegen beloning, verrichten.

3. Ontheffing uit het ambt

Op verzoek van het Parlement kan de Ombudsman door het Hof van Justitie uit zijn ambt worden ontheven als hij niet meer voldoet aan de eisen voor de uitoefening van zijn ambt of op ernstige wijze tekort is geschoten.

B. Rol

1. Werkterrein

De Ombudsman behandelt gevallen van wanbeheer bij instellingen en organen van de Unie. Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon is het mandaat van de Ombudsman uitgebreid met het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en de activiteiten van de Europese Raad.

a. Wanbeheer kan bestaan uit administratieve onregelmatigheden, discriminatie, machtsmisbruik, weigering informatie te verstrekken, ongerechtvaardigde vertragingen, enz.

b. Uitzonderingen

Uitgesloten zijn:

- het optreden van het Hof van Justitie en het Gerecht;
- klachten tegen lokale, regionale of nationale overheden die onder de jurisdictie van de lidstaten van de Unie vallen (ministeries, openbare besturen, gemeenteraden, provincieraden of regionale raden), zelfs als deze klachten betrekking hebben op EU-kwesties;
- activiteiten die onder de bevoegdheid van rechtbanken of nationale ombudsmannen vallen: tegen besluiten van deze instanties kan niet in beroep worden gegaan bij de Europese Ombudsman;
- zaken waarbij niet eerst de aangewezen procedure voor het indienen van een klacht bij de betrokken organisatie is gevolgd;
- zaken die betrekking hebben op de arbeidsbetrekkingen tussen de instellingen en organen van de Unie en hun personeelsleden, tenzij de interne mogelijkheden voor het indienen van een verzoek of klacht zijn uitgeput;

— klachten tegen bedrijven of particulieren.

2. Inschakeling van de Ombudsman

Overeenkomstig zijn functie verricht de Ombudsman het door hem gerechtvaardigd geachte onderzoek op eigen initiatief dan wel op basis van klachten die hem rechtstreeks of via een lid van het Parlement door een burger van de Unie of een natuurlijke of rechtspersoon met verblijfplaats of statutaire zetel in een lidstaat zijn voorgelegd, behalve wanneer de aangevoerde feiten het voorwerp van een gerechtelijke procedure uitmaken of uitgemaakt hebben.

3. Enquêtebevoegdheden

De Ombudsman kan om informatie vragen bij

— de instellingen en organen, die gehouden zijn hem de gevraagde informatie te verstrekken en inzage te verlenen in de desbetreffende stukken, behalve wanneer zij met redenen omklede motieven van geheimhouding hebben,

— de ambtenaren en andere personeelsleden van die instellingen en organen, die moeten getuigen als de Ombudsman hen daarom verzoekt, maar die spreken in naam en opdracht van hun diensten en gebonden blijven door het beroepsgeheim,

— de autoriteiten van de lidstaten, die gehouden zijn alle gevraagde informatie te verstrekken, tenzij dat bij wet of regelgeving is verboden, hoewel ook in zo'n geval de Ombudsman van die informatie kennis kan nemen als hij zich ertoe verbindt de inhoud niet te verspreiden.

Indien hij de gevraagde bijstand niet krijgt, deelt de Ombudsman dit mee aan het Europees Parlement, dat de nodige stappen onderneemt. De Ombudsman kan, met inachtneming van de toepasselijke nationale wetgeving, ook samenwerken met zijn ambtgenoten in de lidstaten. Indien het echter gaat om feiten die zijns inziens onder het strafrecht vallen, brengt de Ombudsman de bevoegde nationale autoriteiten, alsmede de EU-instelling waartoe de betrokken ambtenaar of het betrokken personeelslid behoort, hiervan onverwijld op de hoogte.

4. Resultaten van het onderzoek

De Ombudsman tracht zoveel mogelijk met de betrokken instelling of het betrokken orgaan tot een oplossing te komen die de indiener van de klacht genoegdoening verschaft. Indien de Ombudsman een geval van wanbeheer ontdekt, wendt hij zich tot de betrokken instelling of het betrokken orgaan, dat drie maanden de tijd heeft om haar of zijn opvattingen kenbaar te maken. Vervolgens dient hij bij het Parlement en de betrokken instelling of het betrokken orgaan een verslag in over het resultaat van zijn onderzoek. Tot slot brengt hij de indiener van de klacht op de hoogte van het resultaat van het onderzoek, van het advies van de betrokken instelling of het betrokken orgaan en van zijn eigen aanbevelingen.

C. Administratieve werking

De Ombudsman beschikt over een secretariaat waarvan het personeel is onderworpen aan de regels die gelden voor ambtenaren en andere personeelsleden van de EU. Hij benoemt het hoofd van het secretariaat.

D. Activiteiten

De eerste Ombudsman, Jacob **Söderman**, bekleedde die functie gedurende twee ambtsperioden, van juli 1995 tot 31 maart 2003. In die periode ontving hij meer dan 11 000 klachten, waarvan ongeveer 30 % ontvankelijk werd verklaard. In meer dan 5 000 gevallen werd de klacht doorverwezen naar de bevoegde instantie of werd de indiener verteld waar hij voor hulp terecht kon. Er werden bijna 1 500 onderzoeken ingesteld, waarvan 19 op initiatief van de Ombudsman. In meer dan 500 gevallen trof de betrokken instelling een vergelijk in het voordeel

van de klager. In meer dan 200 gevallen maakte de Ombudsman een kritische opmerking om te bevorderen dat vergelijkbare situaties in de toekomst administratief beter zouden worden afgehandeld. Het aantal minnelijke schikkingen, aanbevelingen en speciale verslagen is in genoemde periode toegenomen. Slechts in een handvol gevallen hebben de instellingen het voorstel van de Ombudsman afgewezen. In ongeveer 700 gevallen constateerde de Ombudsman dat er geen wanbeheer had plaatsgevonden.

De Code van goed administratief gedrag (in 2001 door het Parlement goedgekeurd) is een procedurele code die rekening houdt met de beginselen van het Europees bestuursrecht zoals vervat in de jurisprudentie van het Hof van Justitie, en die ook op nationale wetgeving voortborduurt. Wanneer de Europese Ombudsman onderzoekt of er sprake is van wanbeheer, valt hij terug op de bepalingen van deze code om zijn controletaken uit te oefenen. De code geldt ook als gids en als informatiebron voor de ambtenaren, die ertoe worden aangezet op administratief gebied de hoogste normen in acht te nemen.

Tijdens de plenaire vergadering van 15 januari 2009 werd uit drie kandidaten Nikiforos **Diamandouros** door het Parlement herkozen als Europese Ombudsman tot het einde van de lopende zittingsperiode (na een eerste mandaat dat in april 2003 aanving). Op 14 maart 2013 diende de heer Diamandouros zijn ontslag in, met ingang van 1 oktober 2013. De voormalige Ierse ombudsman, Emily **O'Reilly**, werd tijdens de vergaderperiode van juli 2013 door het Europees Parlement verkozen en trad aan als Europees Ombudsman op 1 oktober 2013.

E. Herziening van het statuut van de Ombudsman

Op 11 juli 2006 diende de Ombudsman bij de Voorzitter van het Parlement een voorstel in voor aanpassing van zijn statuut. De Commissie verzoekschriften ondersteunde dit voorstel in haar verslag over het Jaarverslag 2005 van de Ombudsman (resolutie van 16 november 2006) en het Parlement heeft uiteindelijk op 22 april 2008 het verslag goedgekeurd waarin veranderingen in het statuut werden voorgesteld. De Raad heeft deze veranderingen aanvaard. Het betreft voornamelijk de volgende zaken:

- de Ombudsman krijgt toestemming om alle documenten in te zien waarvan hij dit gedurende zijn onderzoek noodzakelijk acht. Daarbij wordt ook de uitzondering vanwege geheimhouding opgeheven en worden de bepalingen die vereisen dat hij de vertrouwelijkheid beschermt van de documenten die hij ter inzage krijgt verduidelijkt en versterkt;
- de afspraken voor samenwerking met de Europese Ombudsman worden uitgebreid tot de organen die in de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de bevordering en bescherming van de rechten van de mens (met de nationale ombudsmannen bestaat deze samenwerking reeds);
- de bewoordingen van de bepaling over het horen van ambtenaren die getuigen als ambtenaar en niet persoonlijk worden gewijzigd (de oude formulering luidde: „in opdracht van hun diensten");
- aan de Ombudsman wordt gevraagd OLAF (het Europees Bureau voor fraudebestrijding) op de hoogte te stellen wanneer hij gedurende zijn onderzoek informatie ontvangt die deels onder het mandaat van OLAF zou kunnen vallen.

DE ROL VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Hoewel de Europese Ombudsman zijn ambt geheel onafhankelijk uitoefent, is hij toch een ombudsman van het Parlement. Om die reden is artikel 228 van het VWEU opgenomen in de afdeling van hoofdstuk 1 die het Europees Parlement bestrijkt. Hij staat in nauw contact

met het Parlement, dat de uitsluitende bevoegdheid heeft voor zijn benoeming en ontslag, zijn taken regelt, hem helpt bij zijn onderzoeken en zijn verslagen ontvangt. Ieder jaar stelt de Commissie verzoekschriften op basis van het Reglement (artikel 215 en bijlagen VI en X, nr. XIX) een verslag op over het jaarverslag over de activiteiten van de Ombudsman. In haar verslagen heeft de Commissie verzoekschriften nogmaals benadrukt dat de Ombudsman en zijn nationale en regionale ambtgenoten er samen met de Commissie en het Parlement voor moeten zorgen dat de huidige wijzigingen van de Verdragen leiden tot een zo groot mogelijke transparantie en verantwoordingsplicht binnen de Europese Unie. In zijn resolutie van november 2010, die gebaseerd is op het verslag van de Commissie verzoekschriften over de activiteiten van de Ombudsman in 2009, benadrukt het Parlement dat de meest voorkomende klachten over onbehoorlijk bestuur wijzen op een gebrek aan transparantie. Het Parlement is van mening dat de term „onbehoorlijk bestuur" steeds ruim moet worden uitgelegd, zodat hieronder niet alleen inbreuken op rechtsvoorschriften of algemene beginselen van het Europees bestuursrecht vallen, maar eveneens gevallen waar een instelling niet op consistente wijze en te goeder trouw handelt of geen rekening houdt met de legitieme verwachtingen van burgers.

Udo Bux
04/2014

Intermediary Foundation of the Universal

Declaration of Human Rights

VERZOEKSCHRIFT

Artikel 228 VWEU

(voor niet vertrouwelijk)

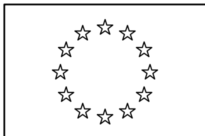
A A N T E K E N E N

Aan: DE EUROPESE OMBUDSMAN
1 Avenue du President Robert Schuman CS 30403
FR-67001 STRASBOURG Cedex
FRANKRIJK

Heden,**de elfde februari tweeduizendvijftien** heb ik Joannes Petrus van den Wittenboer voorzitter van de stichting IFUD of Human Rights een verzoekschrift verzonden per brief,per aangetekende post aan de Europese Ombudsman.De Europese Ombudsman gevestigd …..IFUD of Human Rights handelende tevens als gemachtigde namens en voor Audio-Rarities,te dezer zake woonplaats kiezende te Mierlo aan de Kastanje 28 ten adres van IFUD of Human Rights, (zelfde adres).

Het verzoek:

Doordat de Europese Commissie onderhavige termijn van 15 dagen niet in acht heeft genomen is sprake van verzuim / wanbeheer / maladministratie.Bovendien is sprake van onnodige vertraging,en verzoek Ik de Europese Ombudsman overeenkomstig artikel 228 VWEU onderzoek te doen.Voorts verzoek Ik de Europese Ombudsman mij binnen vijftien dagen na heden schriftelijk te informeren waarom Ik het op het verzoekschrift Artikel 258 VWEU inzake lidstaat Nederland, verzonden op 5 januari 2015 door IFUD of Human Rights aan de Europese Commissie, Ik daar binnen de termijn geen schriftelijk bericht van de Europese Commissie over heb ontvangen.

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 2.4.2012
COM(2012) 154 final

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES PARLEMENT

Tot modernisering van het beheer van betrekkingen met de klager inzake de toepassing van het recht van de Unie

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES PARLEMENT

Tot modernisering van het beheer van betrekkingen met de klager inzake de toepassing van het recht van de Unie

INLEIDING

De Europese Unie is gegrondvest op de eerbiediging van de rechtsstaat. De realisatie van de talrijke in de Verdragen en wetgeving neergelegde EU-doelstellingen hangt af van de effectieve toepassing van het recht van de Unie in de lidstaten. Als hoedster van de Verdragen erkent de Commissie dat de klager een essentiële rol speelt door de Commissie te helpen inbreuken op het recht van de Unie op te sporen. In 2002 heeft de Commissie de procedures vastgesteld die haar betrekkingen met klagers inzake inbreuken op het recht van de Unie[1] regelen. Sindsdien heeft de Commissie haar methodes verbeterd en uitgebreid om brieven van klagers inzake de toepassing van het recht van de Unie door de lidstaten te registreren en te behandelen. Om deze veranderingen te weerspiegelen, heeft de Commissie besloten om haar mededeling uit 2002 te herzien en te moderniseren.

Dankzij de nieuwe IT-tool CHAP ("Complaint handling/Accueil des plaignants"), die in september 2009 in gebruik werd genomen, kan de Commissie de belangen van burgers, bedrijven en het maatschappelijk middenveld op directere wijze recht doen. Alle klachten worden in deze applicatie geregistreerd. Binnen vijftien dagen na ontvangst wordt een ontvangstbewijs gestuurd waarin wordt bevestigd dat de brief als klacht werd geregistreerd. Voordien werd een brief pas geregistreerd na beoordeling van de inhoud ervan. De follow-up van de klacht blijft afhankelijk van de aard van de kwestie, de rechtsgronden waarop hij is gebaseerd, de waarschijnlijke gevolgen ervan en de door de Commissie in haar mededeling "Een Europa van resultaten – Toepassing van het Gemeenschapsrecht" [COM(2007) 502 definitief] vastgelegde prioriteiten.

Naar aanleiding van de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) is het nodig om bepaalde begrippen uit de vorige mededeling die door het Verdrag zijn gewijzigd, bij te werken. Tevens is het nodig verschillen tussen bepaalde taalversies van de vorige mededeling[2] te verduidelijken.

In deze mededeling formuleert de Commissie de administratieve maatregelen ten gunste van de klager die zij zal naleven tijdens de behandeling van zijn klacht en het onderzoek van de desbetreffende beweerde inbreuk.

De maatregelen ten gunste van de klager die in deze mededeling aan bod komen, doen geen afbreuk aan de bilaterale aard van de in de artikelen 258 en 260 VWEU en artikel 106 bis van het Euratom-Verdrag bedoelde inbreukprocedure. In dit verband moet de Commissie er

[1] COM(2002) 141 definitief van 20.3.2002.

[2] In de gewijzigde tekst wordt de uitdrukking "le cas échéant" in punt 4, die in de Engelse versie fout was vertaald als "where necessary", vervangen door de uitdrukking "in such cases". De uitdrukking "upon his request" in punt 8, die in de Engelse en Zweedse versies niet was vertaald, werd opnieuw in de tekst opgenomen.

overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie op wijzen dat zij over een discretionaire bevoegdheid beschikt om te bepalen of[3] zij en wanneer[4] zij een inbreukprocedure inleidt en of zij en wanneer[5] zij een zaak bij het Hof aanhangig maakt. Bovendien beschikt de Commissie over een discretionaire bevoegdheid, waardoor het is uitgesloten dat particulieren het recht zouden hebben om van die instelling te eisen dat zij een bepaald standpunt inneemt[6].

Zoals het Hof heeft geoordeeld, kunnen "voor schade die door nationale instanties is veroorzaakt (…) slechts deze instanties aansprakelijk zijn en is enkel de nationale rechter bevoegd om voor vergoeding ervan te zorgen"[7]. In deze context moet worden gewezen op het belang van de beschikbare nationale rechtsmiddelen en moeten deze zo mogelijk worden versterkt, aangezien de klagers daarmee hun rechten directer en persoonlijker kunnen doen gelden[8].

De Commissie past op het gebied van de inbreukprocedures de regels toe die zijn ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie[9], zoals ten uitvoer gelegd bij de bepalingen in de bijlage bij Besluit 2001/937/EG, EGKS, Euratom van de Commissie van 5 december 2001 tot wijziging van haar Reglement van orde[10], en zoals uitgelegd door het Hof[11].

---

3 Zie onder meer arrest van 6 december 1989 in zaak C-329/88, Commissie/Griekenland, Jurispr. 1989, blz. 4159; arrest van 27 november 1990 in zaak C-200/88, Commissie/Griekenland, Jurispr. 1990, blz. I-4299; arrest van 21 januari 1999 in zaak C-207/97, Commissie/België, Jurispr. 1999, blz. I-275; arrest van 25 november 1999 in zaak C-212/98, Commissie/Ierland, Jurispr. 1999, blz. I-8571; arrest van 6 juli 2000 in zaak C-236/99, *Commissie/Koninkrijk België*, Jurispr. 2000, blz. I-05657; arrest van 14 mei 2002 in zaak C-383/00, *Commissie/Bondsrepubliek Duitsland*, Jurispr. 2002, blz. I-04219.

4 Zie arrest van 1 juni 1994 in zaak C-317/92, Commissie/Duitsland, Jurispr. 1994, blz. I-2039; arrest van 10 mei 1995 in zaak C-422/92, Commissie/Duitsland, Jurispr. 1995, blz. I-1097.

5 Zie arrest van 6 oktober 2009 in zaak C-562/07, *Commissie/Spanje*, Jurispr. 2009, blz. I-9553.

6 Zie arrest van 14 september 1995 in zaak T-571/93; Lefebvre e.a./Commissie, Jurispr. 1995, blz. II-2379.

7 Zie arrest van 26 februari 1986 in zaak 175/84, Krohn & Co. Import – Export GmbH & Co. KG/Commissie, Jurispr. 1986, blz. 753.

8 Zie ook bijkomende voorstellen in deze context in de mededeling "Meer voordelen door EU-milieumaatregelen: vertrouwen kweken door de kennis en de reactiecapaciteit te verbeteren", [COM(2012) 95 final] van 7.3.2012.

9 PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

10 PB L 345 van 29.12.2001, blz. 94.

11 Zie in dit verband arrest van 5 maart 1997 in zaak T-105/95, Commissie/WWF UK, Jurispr. 1997, blz. II-313; arrest van 11 december 2001 in zaak T-191/99, Commissie/Petrie e.a., Jurispr. 2001, blz. II-3677; arrest van 21 september 2010, Zweden e.a./API en Commissie (C-514/07 P, C-528/07 P en C-532/07 P).

1. Definities en reikwijdte

Onder "klacht" wordt verstaan: ieder bij de Commissie ingediend document waarin maatregelen, het ontbreken van maatregelen of praktijken van een lidstaat worden gemeld die strijdig zijn met het recht van de Unie.

Onder "klager" wordt verstaan: elke persoon of elke instantie die bij de Commissie een klacht indient.

Onder "inbreukprocedure" wordt verstaan: de precontentieuze fase van de procedure wegens niet-nakoming die door de Commissie wordt ingeleid op grond van artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) of artikel 106 bis van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor atoomenergie (Euratom-Verdrag).

De onderhavige benadering is van toepassing op de betrekkingen tussen de klager en de Commissie in het kader van maatregelen of praktijken die onder artikel 258 VWEU vallen. Zij zijn niet van toepassing op klachten die onder andere bepalingen van de Verdragen vallen, zoals die met betrekking tot staatssteun, welke onder de artikelen 107 en 108 VWEU of Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad[12] vallen.

2. Grondslagen

Iedereen kan een lidstaat ter verantwoording roepen door kosteloos een klacht bij de Commissie in te dienen tegen (wettelijke of bestuursrechtelijke) maatregelen, het ontbreken van maatregelen of praktijken van die lidstaat die hij strijdig acht met een bepaling of beginsel van het recht van de Unie.

De klager hoeft niet aan te tonen dat hij een procesbelang heeft; evenmin hoeft hij te bewijzen dat hij in het bijzonder en rechtstreeks wordt geraakt door de maatregel, het ontbreken van maatregelen of de praktijk waartegen hij een klacht indient.

Behoudens de in punt 3 genoemde uitzonderingen zal de Commissie een brief als klacht registreren op basis van de inlichtingen die de briefschrijver in de brief geeft.

De Commissie oordeelt discretionair of al dan niet gevolg moet worden gegeven aan een klacht.

3. Registratie van de klachten

Elke klacht over de toepassing van het recht van de Unie door een lidstaat wordt ingevoerd in de centrale applicatie voor de registratie van klachten over de toepassing van het recht van de Unie door een lidstaat (hierna "de applicatie" genoemd).

De volgende brieven komen niet in aanmerking voor een onderzoek door de diensten van de Commissie en worden dan ook niet in de applicatie ingevoerd:

---

[12] PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

– anonieme brieven en brieven waarin het adres van de afzender geheel of gedeeltelijk ontbreekt;

– brieven waarin expliciet noch impliciet wordt gerefereerd aan een lidstaat waaraan de met het recht van de Unie strijdige maatregelen of praktijken kunnen worden toegeschreven;

– brieven waarin het handelen of nalaten van een particuliere persoon of privaatrechtelijke instantie wordt gemeld, behalve indien in de klacht wordt gewezen op de betrokkenheid van de overheid of op haar passiviteit ten aanzien van dit handelen of nalaten. In ieder geval gaat de Commissie wel na of de brief gedragingen aan het licht brengt die in strijd zijn met de mededingingsregels (artikelen 101 en 102 VWEU);

– brieven waarin geen enkel bezwaar wordt geuit;

– brieven waarin bezwaren worden geuit ten aanzien waarvan de Commissie een duidelijk, openbaar en vast standpunt heeft; dit standpunt wordt aan de klager meegedeeld;

– brieven waarin bezwaren worden geuit die kennelijk niet binnen de werkingssfeer van het recht van de Unie vallen.

4. Ontvangstbewijs

Binnen vijftien werkdagen na de ontvangst van een brief zendt de Commissie een eerste ontvangstbewijs toe. Hierin wordt het dossiernummer van de klacht vermeld, dat bij ieder schrijven moet worden vermeld.

Indien wegens eenzelfde feit een groot aantal klachten wordt ingediend, kunnen de afzonderlijke ontvangstbewijzen worden vervangen door een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op de server "*Europa*" van de Europese Unie.

Indien de Commissie besluit de brief niet in de applicatie te registreren, stelt zij de afzender op de hoogte met een schrijven waarin één of meer van de in de tweede alinea van punt 3 genoemde redenen worden vermeld.

In dergelijk geval wijst de Commissie de klager op andere beroepsmogelijkheden, zoals de mogelijkheid zich tot de nationale rechter of tot de Europese dan wel de nationale ombudsman te wenden, of gebruik te maken van een andere op nationaal of internationaal niveau bestaande klachtenprocedure.

5. Wijze van indiening van een klacht

Om in de applicatie te kunnen worden geregistreerd, dienen klachten schriftelijk te worden ingediend in de vorm van een brief of faxbericht of per e-mail.

Zij dienen in één van de officiële talen van de Unie te zijn opgesteld.

Om de behandeling van klachten sneller te laten verlopen, wordt aanbevolen gebruik te maken van het in het *Publicatieblad van de Europese Unie*[13] bekendgemaakte standaardformulier; dit kan bij de Commissie worden aangevraagd of worden gedownload via

[13] PB C 119 van 30.4.1999, blz. 5.

de website van de Commissie op de server van de Europese Unie ("Europa"), op het volgende adres:

http://ec.europa.eu/eu_law/your_rights/your_rights_forms_nl.htm.

Dit formulier omvat een bijlage waarin de algemene beginselen van de inbreukprocedure worden toegelicht en erop wordt gewezen dat een arrest van het Hof van Justitie waarbij niet-nakoming wordt vastgesteld, niet van invloed is op de individuele rechten van de klager. De klager wordt tevens aangeraden gebruik te maken van de nationaalrechtelijke beroepsmogelijkheden.

Klachten over de toepassing van het recht van de Unie door een lidstaat dienen te worden toegezonden aan het secretariaat-generaal van de Europese Commissie, per post naar het adres "1049 Brussel, België" of per e-mail naar SG-PLAINTES@ec.europa.eu. Zij kunnen ook worden afgegeven in een van de voorlichtingsbureaus van de Commissie in de lidstaten.

6. Bescherming van klagers en persoonsgegevens

De identiteit van de klager en de door hem verstrekte gegevens kunnen slechts na diens voorafgaande instemming aan de betrokken lidstaat worden medegedeeld met inachtneming van, onder meer, Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens[14].

7. Contacten met de klager

Na de registratie kan een klacht in samenwerking met de betrokken lidstaat verder worden onderzocht. De Commissie zal de klager hiervan schriftelijk op de hoogte stellen.

Indien vervolgens op basis van een klacht inbreukprocedures worden ingeleid, zal de Commissie contact opnemen met de klagers en hen schriftelijk op de hoogte stellen van iedere procedurele handeling (aanmaning, met redenen omkleed advies, aanhangigmaking bij het Hof van Justitie of seponering van de zaak).

Indien wegens eenzelfde feit een groot aantal klachten wordt ingediend, kunnen de afzonderlijke brieven worden vervangen door een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op de server "*Europa*" van de Europese Unie.

De klager kan in de loop van de procedure te allen tijde verzoeken zijn klacht ter plaatse en op eigen kosten nader te komen toelichten bij de Commissie.

---

[14] PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

8. Termijn voor het onderzoek van een klacht

In het algemeen streeft de Commissie er bij het onderzoek van een geregistreerde klacht naar dat binnen een termijn van uiterlijk een jaar na de registratie van de klacht, wordt besloten een aanmaning te verzenden of de klacht te seponeren.

Indien deze termijn wordt overschreden, stelt de Commissie de klager hiervan schriftelijk op de hoogte, indien deze daarom verzoekt.

9. Resultaat van het onderzoek van een klacht

Na afloop van het onderzoek van een klacht, kan de Commissie de betrokken lidstaat een aanmaning toezenden, waardoor de inbreukprocedure wordt ingeleid, dan wel de klacht seponeren.

De Commissie beslist binnen de marge van haar discretionaire bevoegdheid over het inleiden of afsluiten van een inbreukprocedure.

De klager wordt schriftelijk op de hoogte gesteld van het besluit van de Commissie over het inbreukdossier naar aanleiding van zijn klacht. Hetzelfde geldt voor latere besluiten van de Commissie die dit dossier betreffen.

Indien wegens eenzelfde feit een groot aantal klachten wordt ingediend, kunnen de afzonderlijke brieven worden vervangen door een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op de server "*Europa*" van de Europese Unie.

10. Sepot

Behalve in uitzonderlijke gevallen, waarin snel moet worden opgetreden, zal de Commissie, wanneer het de bedoeling is dat geen verdere maatregelen worden genomen met betrekking tot een klacht, de klager hiervan van tevoren op de hoogte stellen in een schrijven waarin de redenen voor dit voorstel tot seponering worden vermeld en de klager wordt verzocht eventuele opmerkingen binnen vier weken in te dienen.

Indien wegens eenzelfde feit een groot aantal klachten wordt ingediend, kunnen de afzonderlijke brieven worden vervangen door een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op de server "*Europa*" van de Europese Unie.

Wanneer de klager niet antwoordt of niet kan worden bereikt om redenen die aan hemzelf kunnen worden toegeschreven, of indien de opmerkingen van de klager voor de Commissie geen aanleiding zijn om het standpunt te herzien, wordt het inbreukdossier geseponeerd.

Indien de opmerkingen van de klager voor de Commissie wel aanleiding zijn om het standpunt te herzien, wordt het onderzoek van de klacht voortgezet.

De klager wordt schriftelijk op de hoogte gesteld van het besluit van de Commissie tot seponering.

11. Publicatie van besluiten inzake inbreuken

Besluiten van de Commissie inzake inbreuken worden binnen een week nadat zij zijn genomen op de website van het secretariaat-generaal van de Commissie gepubliceerd op het volgende adres:

http://ec.europa.eu/eu_law/infringements/infringements_decisions_nl.htm

Besluiten om aan de lidstaat een met redenen omkleed advies uit te brengen en besluiten om de zaak aanhangig te maken bij het Hof van Justitie, worden bovendien in een perscommuniqué bekendgemaakt, tenzij de Commissie anders beslist.

12. Toegang tot documenten inzake inbreuken

De toegang tot documenten inzake inbreuken valt onder Verordening (EG) nr. 1049/2001, zoals ten uitvoer gelegd bij de bepalingen in de bijlage bij Besluit 2001/937/EG, EGKS, Euratom van de Commissie[15].

13. Beroep bij de Europese ombudsman

Indien een klager van oordeel is dat bij de behandeling van zijn klacht sprake was van wanbeheer doordat de Commissie een van de onderhavige maatregelen niet in acht heeft genomen, kan hij zich overeenkomstig de artikelen 24 en 228 VWEU tot de Europese ombudsman wenden.

---

15 PB L 345 van 29.12.2001, blz. 94.

IFUD of Human Rights

de voorzitter

J.P. van den Wittenboer

Correspondence:Po.box 324, 5660AH Geldrop The Netherlands

Offices:Kastanje 28, 5731NK Mierlo The Netherlands

C.o.C.reg:41092925 Eindhoven N.L.

E-mail: ifudofhumanrights@yahoo.com

Internet: http://ifudofhumanrights.webs.com

Phone:+31 -(0)6 50 425 552

Klacht 461/2015/OV

- **Euro-Ombudsman**

-
- Today March 24 – 2015 at 9:48 AM

To ifudofhumanrights@yahoo.com

- me

Geachte heer van den Wittenboer,

Op 12 maart 2015 hebt u een klacht ingediend bij de Europese Ombudsman tegen de Europese Commissie betreffende de niet-registratie van uw brief van 5 januari 2015.

Hierbij informeer ik u dat ik verantwoordelijk ben voor uw zaak. Ik begrijp dat u onderstaande bewering en vordering wenst te formuleren.

Bewering:
De Commissie heeft uw brief van 5 januari 2015 met de titel "*Verzoekschrift Artikel 258 VWEU*" niet geregistreerd overeenkomstig de Mededeling van de Commissie COM(2012) 154 final van 2 aprill 2012.

Vordering:
De Commissie moet uw brief registreren.

Gevolg gevend aan instructies van de Ombudsvrouw heb ik de diensten van de Commissie gecontacteerd om de mogelijkheid voor een snelle oplossing van uw klacht te onderzoeken.

Zodra de Commissie mij op de hoogte heeft gebracht van haar antwoord, neem ik weer contact met u op. Mocht u nog vragen hebben, dan kan u mij steeds bellen op het volgende telefoonnummer: + 32 2 284 20 03.

Hoogachtend,

European Ombudsman
Olivier Verheecke
Principal Legal Adviser, Directorate A - Complaints and Inquiries Unit 3
T. + 32 (0)2 284 20 03
olivier.verheecke@ombudsman.europa.eu
Rue Wiertz
Montoyer 30 Building
B-1047 Brussels
F. + 32 (0)2 284 49 14
www.ombudsman.europa.eu